

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل				
پیاده‌سازی	تصحیح و ویرایش اولیه	ذکر مآخذ	ویرایش دوم	تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی

بهره‌مندی از سینه زدن در عزای امام حسین علیه السلام

کلمات کلیدی: امام حسین علیه السلام، عزاداری، سینه زدن، روشنفکری، گریه، نوحه، سیاه پوشیدن، اخلاص، فطرت، تجلی خدا.

🌸 سینه زدن خیلی قشنگ و نافع است. مواظب باش در طول سال چند دفعه سینه زدن را ترک نکنی. مواظب باش در طول سال چند دفعه سینه زدن را ترک نکنی. شخص وقتی سینه می‌زند یا امام به درون جان آن سینه‌زن می‌رود و یا سینه‌زن در دل امام می‌رود. در همه‌ی عمرت یک نوبت هم که شده پیراهنت را بیرون بیاور و لخت شو و نیم ساعت برای حضرت زهرا علیها السلام و برای امام حسین علیه السلام سینه بزن.^۱

گاهی اوقات ما دچار روشنفکری می‌شویم که سینه زدن یعنی چه؟ انسان مگر خودش را می‌زند! زنجیر زدن یعنی چه! مگر ما العیاذ بالله چهارپا هستیم که زنجیر به ما زده شود؟ از این حرف‌های پلید و شیطانی که فقط محرومیت می‌آورد. ان شاء الله به گونه‌ای نشویم که با خجالت سینه بزنیم؛ یا اگر بخواهیم سینه بزنیم برویم جایی که ما را نشناسند! خیر! باید افتخار کنیم که سینه می‌زنیم. پس مواظب باش در طول سال چند دفعه سینه زدن را ترک نکنی. شخص وقتی سینه می‌زند یا

۱. مهدی طیب، مصباح‌الهدی، ص ۳۰۶.

امام به درون جان آن سینه‌زن می‌رود و یا سینه‌زن در دل امام می‌رود. از این بالاتر می‌خواهید که به مقام معیت و اتحاد برسید؟! در امام فانی شوید؟ با امام یکی شوید؟ از این بالاتر می‌خواهید؟! در همه‌ی عمرت یک نوبت هم که شده پیراهنت را بیرون بیاور و لخت شو و نیم ساعت برای حضرت زهرا علیها السلام و امام حسین علیه السلام سینه بزن و خجالت نکش. البته مجالسی که خانم‌ها هستند طبیعتاً اقتضای این کار را نمی‌کند؛ ولی جایی که مجلس آقایان است و از بیرون کسی نیست، هیچ اشکالی ندارد که لخت شوید؛ خدا می‌داند که چه کار می‌کند؛ چه جلوه‌هایی را به انسان نشان می‌دهند. گاهی اوقات روشنفکری‌ها و خجالت‌ها مانع است؛ از کار زشت باید خجالت کشید؛ هیچ معنایی ندارند که خجالت بکشیم که روز عاشورا لخت شوم و سینه بزنم. این کار زشتی است که خجالت می‌کشی؟ کارهای زشتان، کارهایی که جای شرمساری و شرمندگی دارند را با افتخار انجام می‌دهیم، آنگاه چنین کاری که باعث سرفرازی نزد همه‌ی اهل عالم می‌شود عامل خجالت است؟ ان‌شاءالله بهره ببریم و نشود که با حرف‌های روشنفکرانه و به ظاهر ابراز عقلانیت خدای ناکرده شل و سست شویم.

🌸 سینه زدن برای امام حسین علیه السلام بدن را سبک و تمیز و زیبا می‌کند؛ تا جایی که عکس خوبان خدا در آن پیدا می‌شود.

ببینید چه چیزهایی می‌گوید؟ اینها را کسی گفته که در امام حسین علیه السلام غرق است و خدا می‌داند که با امام حسین علیه السلام چه رابطه‌ای داشت؛ تعبیر ادبی و حرف زدن بدون مبنا که نبوده است. فرمود انسان را سبک و زیبا می‌کند. آینه‌ی دل چنان صاف و منجلی می‌شود که عکس خوبان خدا در آن می‌افتد. عکس خدا و خوبان خدا در آن دیده می‌شود. این همان مقام شهود و تجلی حضرت حق در قلب سالک است، و همه از میوه‌های سینه زدن است. ان‌شاءالله خدا با عشق و اخلاص توفیق دهد و بهره ببریم. البته مواظب باشیم سینه زدن‌هایمان با همان صفا و سادگی سینه زدن‌های قدیمی باشد.

صنعت و هنرمندی را که ادغام می‌کنیم خراب می‌شود. از آن ناب بودنش می‌افتد. وقتی می‌نشینیم طراح‌هایی انجام می‌دهیم، مثل نوحه‌ها و مدایحی که اخیراً خوانده می‌شوند، شاید به صفای مدایح عامیانه‌ای که قدیمی‌ها می‌گفتند نیست. ریتم‌های مختلف برای سینه زدن‌ها گذاشته‌اند و آداب و آیینی گذاشته‌اند؛ وقتی صنعت وارد کار می‌شود، [از صفای آن می‌کاهد]. می‌دانید که صنعت همان سحر است؛ این تقلل‌های بشری سحر است. ولی آنهایی که از فطرت خارج می‌شود معجزه است و کار خداست؛ آنچه از فطرت بیرون آمده بدون هیچ صنعت و تصنع و تکلف و هنرنمایی، قشنگ است. آنهایی که ناب و خالص بیرون می‌آیند، زیباست و خدایی است. بنابراین سینه زدن را با همان صفای خودش داشته باشیم. خیلی دنبال اینکه از این صنعت‌ها و تکلف‌های روز استفاده کنیم نباشیم، چرا که بهره را کم می‌کند. نمی‌گوییم که بی‌بهره می‌شود؛ ولی بهره را کم می‌کند. هرچه صنعت بشری و تصنع وارد کار می‌شود از عیار کار کاسته می‌شود. انسان با همان اخلاص و صفای فطری بنشیند سینه بزند، بر سر خود بزند، بگرید و هر کاری که می‌کند...

🌸 در ایام سوگواری اهل بیت علیهم‌السلام و خصوصاً امام حسین علیه‌السلام چند شب درون خانه‌تان پرچم یا پارچه‌ی سیاهی بزنید و لباس سیاه به تن بپوشید و دور هم بنشینید و خودتان چند بیت از همان نوحه‌های ساده‌ی قدیمی که به فطرت نزدیک‌تر است بخوانید و با هم سینه بزنید. آن وقت ببینید خدا و اهل بیت علیهم‌السلام از فضل و عنایت با شما و خانواده‌تان چه‌ها می‌کنند.

یعنی خانه‌ی خودت را تکیه‌ی امام حسین علیه‌السلام کن. الحمدلله در خانواده‌های مذهبی و اهل ولایت رسم شده است و ان‌شاءالله بیشتر شود؛ یعنی در جشن‌های مذهبی، خانه‌مان کاملاً نشان‌دهنده‌ی عید و جشن باشد و در سوگواری و عزاداری‌ها نشان‌دهنده‌ی عزا باشد؛ معلوم باشد که خانه‌مان مجلس عزاست و ماتمکده شده است. سیاهه نصب کنیم؛ پرچم سیاه بزنیم؛ در خانه‌ی خودمان تکیه درست

کنیم. خودمان لباس سیاه بپوشیم؛ همسرمان و بچه‌هایمان لباس سیاه بپوشند؛ ساده دور هم بنشینیم و چند بیت از نوحه‌های ساده‌ی معمولی که حاج‌آقا فرمودند به فطرت نزدیک‌ترست را بخوانیم و با هم سینه بزنییم، خدا می‌داند که آن خانه چه می‌شود! آن وقت ببینید که خدا و اهل بیت علیهم‌السلام از فضل و عنایت با شما و خانواده‌تان چه‌ها می‌کنند. خانه‌ی شما حرم اباعبدالله علیه‌السلام می‌شود. نظرگاه خدا و اولیاء خدا می‌شود. ان شاءالله خدا به همه‌ی ما اراده و همّت بدهد و این کارها را بکنیم. ان شاءالله بچه‌ها و خانواده‌ها هم همراه شوند و همراهی کنند. این‌گونه فرزندانمان از فتن و شرور و آفاتی که در آخرالزمان زمینه‌ساز لغزش‌ها و گمراهی‌هاست، بیمه می‌شوند. اگر این کار را بکنیم بچه‌هایمان را هم بیمه کرده‌ایم.

🌸 هنگام عزاداری، انسان در دلش را باز می‌کند و امام حسین علیه‌السلام داخل می‌شوند.

صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا أَبَاعَبْدِاللهِ وَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا أَبَاعَبْدِاللهِ^۲

۲. کلینی، کافی، ج ۴، ص ۵۷۵؛ حرّعاملی، وسائل الشّیعه، ج ۱۴، ص ۴۹۳ و مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۴، ص ۳۰۱.